

Det er mig imidlertid faktisk ubegribeligt, at det skal være sådan, at folkekirken på den ene side og de islamiske trossamfund på den anden side skal blande sig i, hvilken lovgivning vi skal vedtage her i Folketinget. Jeg kan ikke forstå, at debatten i de to trossamfund skal være afgørende for, hvilke rammer vi vil lægge for diverse religiøse samfund i Danmark. Det må vel være sådan, at Folketinget selv tager stilling til, hvilken lovgivning Folketinget gerne vil vedtage, og så må de enkelte parter rundtomkring i samfundet tage stilling til, hvordan de har tænkt sig at udnytte de rammer.

Fru Rønn Hornbech anførte, at de muslimske samfund formodentlig ikke har tænkt sig at benytte sig af muligheden. Jeg synes sådan set, at modspørgsmålet skal være: Det er formodentlig rigtigt, og vi ved, at folkekirken ikke vil, men skal det forhindre andre i det? Skal det være sådan, at vi laver lovgivning ud fra den laveste fællesnævner? Hvis der er nogle, der ikke ønsker at benytte sig af forsamlingsfriheden, skal det så ikke være muligt for nogen som helst? Eller hvis nogle ikke ønsker at benytte sig af muligheden for at ytre sig frit, er der så ingen, der må gøre det? Det må vel være sådan, at frihedsbegrebet netop går ud på at lave de videst mulige rammer, og så kan det enkelte individ selv beslutte, i hvilket omfang vedkommende ønsker at benytte sig af dem.

Kl. 11.15

Enhedslisten mener, at staten skal blande sig mindst muligt i, hvad folk tror, og hvad folk ikke tror, og at debatten derfor bør foregå et andet sted end her i salen. Derfor kan Enhedslisten fuldt ud støtte SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu har jeg jo ved flere lejligheder konstateret, at forskellige ordførere fra Enhedslisten her i Folketingssalen har givet til kende, at man mener, at al religiøs tro er overtro. Den opfattelse har man lov at have, det er også en del af religionsfriheden. Men jeg vil altså vove at konkludere, at man er aldeles areligiøs.

Jeg vover alligevel et spørgsmål: Er fru Rosenkrantz-Theil fuldstændig uden forståelse for, at ægteskabet, der betragtes som en hellig handling, er et sakramente i nogle kirkesamfund, og at den opfattelse har noget med det trossamfunds egen selvforståelse at gøre? Og kan fru Rosenkrantz-Theil overhovedet ikke forestille sig, at hvis vi herfra gennemtvinger, at ethvert

trossamfund har mulighed for at vie homoseksuelle, ændres kirkens selvforståelse? Kan fru Rosenkrantz-Theil overhovedet ikke forstå det?

Det tror jeg ikke fru Rosenkrantz-Theil kan forstå. Men det er så, fordi fru Rosenkrantz-Theil er aldeles areligiøs og altså ikke forstår, at der er andre holdninger til frihed end hendes egen, i hvert fald hvis man har et kristent udgangspunkt.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg er overbevist om, at det pågældende trossamfund, der har den opfattelse af ægteskabet, ikke vil benytte sig af den mulighed, og derfor kan jeg sådan set ikke se, at det pågældende trossamfund vil få et problem.

Der er jo netop ikke tale om, at man påtvinger nogen noget som helst. Der er tale om, at man åbner en mulighed, som det så er op til det enkelte trossamfund at debattere, og er det rodfæstet i trossamfundet, at man mener, at et ægteskab alene kan foregå mellem kvinde og mand, tror jeg ærlig talt ikke, debatten vil tage særlig lang tid, for så er det jo netop, som fru Birthe Rønn Hornbech siger, en del af deres selvopfattelse, at et ægteskab kun kan ske på én måde, og derfor er det ikke nogen option i deres kirke.

Det må være en debat mellem medlemmerne, og den synes jeg ikke vi herinde skal blande os i, ligesom jeg ikke mener, at Folketinget skal blande sig i de indre anliggender i fagbevægelsen eller andre organisationer i Danmark, som måtte have bestemte opfattelser, uanset om de er anderledes eller mage til dem, vi har herinde.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg tror, fru Rosenkrantz-Theil sagde et sandt ord, da fru Rosenkrantz-Theil sagde, at hun ikke kan se, at der er noget problem. Men det kan jeg se at der bliver i det øjeblik, vi formulerer en regel her i Folketinget.

Når det drejer sig om folkekirken, tager jeg det som sagt ret roligt, for jeg er selv medlem, og jeg ved, hvad der vil ske; jeg tror, det kommer før eller senere. Men det er sådan set respekten for andre kirker, der har et mere ultimativt synspunkt, der er væsentligt, når det angår disse ting, og det er altså sådan, at når fru Rosenkrantz-Theil vil tvinge en lovtekst om, at indgåelse af ægteskab med juridisk gyldighed mellem homoseksuelle skal være en mulighed, ned over hovedet på et trossamfund, påvirker det efter